

Sygn. akt II Ka 333/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO **Magdalena Dąbrowska** (spr.)

Protokolant **Dorota Dżiczek**

w obecności Prokuratora **Andrzeja Ołdakowskiego**

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2018 r.

sprawy przeciwko **K. M.**

oskarżonemu o przestępstwo z 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

z powodu apelacji oskarżonego K. M.

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 23 lipca 2018r. w sprawie IIK 161/18

orzeka:

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania w tym opłaty za II instancję i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa;

Sygn. akt II Ka 333/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Ostrowi Mazowieckiej oskarżyła K. M. o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym okresie czasu od 02 do 07 maja 2017 roku działając wspólnie i w porozumieniu z E. F. usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do domku letniskowego w miejscowości B. ul. (...), rejon O., w ten sposób, że dokonali wyrwania metalowego skobla z kłódką drzwi wejściowych, a następnie dostali się do środka nie dokonując zaboru żadnych przedmiotów działając na szkodę T. B.

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

II. w bliżej nieokreślonym dniu miesiąca kwietnia 2017 roku w O. na terenie (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do domku letniskowego, w ten sposób, że szarpał za klamkę drzwi wejściowych tego domku, próbował ręcznie wyrwać drzwi, ale swojego zamiaru nie osiągnął z uwagi na brak narzędzia do otworzenia drzwi działając na szkodę M. K.

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w z.w z art. 279 § 1 k.k.

III. w dniu 6 maja 2017 roku w miejscowości B. przy ulicy (...) na terenie stacji paliw (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do budynku starej stacji w ten sposób, że uderzał ręką w drzwi wejściowe i okno próbując dostać się do wnętrza tego budynku, ale swojego zamiaru nie osiągnął z uwagi na postawę E. F. działając na szkodę A. W.

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej wyrokiem z dnia 23 lipca 2018 roku w sprawie II K 161/17 uniewinnił oskarżonego K. M. od popełnienia czynu z III i IV aktu oskarżenia (pkt. II I III wyżej) , uznał K. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. II (pkt. I wyżej) aktu oskarżenia czynu i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony K. M.. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na pominięciu okoliczności przemawiających za łagodniejszym wymiarem kary z możliwością skorzystania z warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez oskarżonego jest bezzasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w sprawie, mając na uwadze okoliczności zdarzenia, a także dyrektywy wymiaru kary wyrażone w art. 53 k.k. wymierzył oskarżonemu karę. Brak jest podstaw do twierdzenia, że kara wymierzona oskarżonemu przez Sąd jest rażąco łagodna. Podkreślić należy, że czyn zarzucany oskarżonemu jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 1 roku do lat dziesięciu. Oskarżonemu K. M. została wymierzona kara 1 roku pozbawienia wolności czyli kara najniższa możliwa za czyn mu zarzucany właśnie mając na uwadze okoliczności zdarzenia.

Oskarżony podnosi w treści apelacji, że społeczna szkodliwość czynu mu zarzucanego jest znikoma dlatego są podstawy do warunkowego zawieszania wykonania kary wobec niego.

Czym innym jednak jest znikoma społeczna szkodliwość czynu, a czym innym jest warunkowe zawieszenie wykonania kary.

Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary sąd bierze pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości, warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia, zachowanie po popełnieniu przestępstwa.

Skazany jak podniósł słusznie Sąd Rejonowy nie spełnia tych wymagań, które dają podstawę do warunkowego zawieszania wykonania kary. K. M. był 3 razy karany na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, których w konsekwencji zachowania oskarżonego wykonanie zarządzono. Był też 3 razy karany na kary pozbawienia wolności.

Jeśli chodzi o społeczną znikomą szkodliwość czynu, to również w tym zakresie apelacja jest bezzasadna. Czyn kradzieży z włamaniem czy to w formie usiłowania czy dokonania jest przestępstwem o znacznej społecznej szkodliwości.

Nadto Sąd dokonując oceny czy społeczna szkodliwość czynu jest znikoma bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę

naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Zachowanie oskarżonego już kolejne co wynika z karty karnej, działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim, polegające na usiłowaniu kradzieży czyjegoś mienia, z całą pewnością nie stanowi znikomej społecznej szkodliwości czynu.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.